

[Bjørn Westh]

reform ikke skulle gå i stå, nedsatte husmandsforeningerne derfor Det tværpolitiske Udvalg. Venstre og de konservative blev ligesom andre af folketingets partier indbudt til at deltage, men sagde af uforklarlige grunde nej.

Mens udvalget arbejdede i husmandsforeningerne, havde vi en forespørgselsdebat i folketinget i april 1984. Der viste sig ved denne debat et flertal i folketinget for at skabe nye låneformer byggende på princippet: lav rente mod at give afkald på en del af værdistigningerne. Debatten kunne være endt med en dagsorden, men det afstod flertallet fra, da regeringen erklærede sig villig til et positivt samarbejde om reformtankerne. Regeringen indkaldte til nogle få møder i efteråret og lovede et konkret udspil inden den 1. december 1984. Det kom ikke – det blev standset i koordinationsudvalget – og derfor fremsatte de tre partier det forslag, vi i dag behandler.

Når jeg har gjort så meget ud af forhistorien, er det for at understrege, at forslaget er alvorligt ment og ikke udtryk for et politisk drilleri. Statsministeren og andre har i de senere dage pludselig haft meget travlt med at understrege, at en del af finansieringsreformen efter deres mening ville være et brud eller i hvert fald et moralsk brud med forliget om realrenteafgiften

Det mener vi ikke i socialdemokratiet det er, og vi er faktisk forundrede over diskussionen om realrenteforliget i denne forbindelse. Men da statsministeren og andre har lagt stemmerne op i det høje stemmeleje, skal vi naturligvis diskutere tingene med regeringen.

Når vi undrer os lidt over den voldsomme fremfærd, skyldes det, at vi aldrig har hørt påstand om et brud på realrenteforliget, hverken når vi her i folketinget har drøftet jordbankreformen, eller da vi drøftede tingene i landbrugsministeriet. Men jeg forstår også, at statsministeren i dag efter ministermødet har udtalt, at han ikke anså det for at være et stort problem.

Socialdemokratiet ønsker mange selvstændige landbrug i mange størrelser på mange forskellige hænder. Vi ønsker, at alle samfundsborgere med lyst og energi til at være landmænd skal have mulighed for at erhverve et landbrug, også selv om de ikke har meget formuende forældre til at købe en ejendom til sig. Skal dette mål nås, er det nød-

vendigt at skaffe nogle finansieringsmuligheder, almindelige mennesker kan magte.

Husmændenes forslag, som gartnerne i øvrigt har udtalt sig positivt om, vil give de unge bedre chancer. Forslaget vil også give lettelser til mange andre landmænd, der i dag har vanskeligheder med at klare de store ydelser.

Det er uforståeligt for mig, at partier, der kalder sig liberale, vil være imod, at den enkelte landmand får et tilbud om en anden finansieringsform end de eksisterende – der er jo tale om et tilbud – men man tør åbenbart ikke lade landmændene selv vælge.

Debatten om en finansieringsreform efterlader endnu et spørgsmål. Hvad vil landbrugsministeren egentlig? Vil han ikke foretage sig noget overhovedet? Har han ingen bud på løsning af de problemer, som tusindvis af landmænd og kommende landmænd står over for?

Jeg mener, at det beslutningsforslag, vi i dag behandler, kan hjælpe på nogle af problemerne, og jeg vil derfor anbefale folketinget at stemme for forslaget.

Landbrugsministeren (Niels Anker Koføed):

Jeg vil gerne starte med at udtrykke en vis form for skuffelse, for dette beslutningsforslag burde være kommet til behandling på et senere tidspunkt. Når der nu tales så meget om velvilje og interesse for en finansieringsreform, synes jeg, man skulle have brugt lejligheden til at undersøge dette forslag lidt nærmere. Det er selvfølgelig rigtigt, som nogle har sagt, at debatten kom op på for høje toner, men så synes jeg, man efter førstebehandling i folketinget burde have benyttet sig af lejligheden til at få disse spørgsmål virkelig uddybet. Denne debat vidner om, at der er nogle spørgsmål, som godt kunne være blevet besvaret yderligere, for det er meget godt, hvis man kan sige: nu pålægger vi landbrugsministeren at udarbejde forslag om en finansieringsreform, men beslutningsforslaget er jo så konfust, at det er meget vanskeligt at se, hvad det egentlig er, man vil.

Det første, jeg gerne vil sige, er, om man er klar over, at konsekvensen af en af sætningerne i beslutningsforslaget er en afskaffelse af tolagsprioriteringen i landbruget, så vi i løbet af 3 til 5 uger skal være parat med et lovforslag, som indfører enhedspriorite-